

Vitu
Varento

Be Cool

JÄYKKÄNÄ
JENKEISSÄ

Karisto
Hämeenlinna

Teksti © Matilda Ahlsten, Saara Honkanen, Suvi Nurmi
ja Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava 2021

Meemikuvien kuvaajat:

S. 51: Gilbert Ortega on Unsplash

S. 63: Claudia Soraya on Unsplash

S. 82: Dave Hoefler on Unsplash

S. 120: Guillaume Techer on Unsplash

ISBN 978-951-1-40287-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2021

1.

Koulun juhlasalissa oli ahdasta ja tunkkaista. Korkeista ikkunoista hohkasi sisään toukokuun armoton auringonpaiste, ja lattiaan suodattui suuria valoneliöitä silkkaa kuumuutta. Niiden kohdalle osuneet oppilaat valuivat hikeä ja haisivat sen mukaisesti. Tassulla oli epämääräinen tunne siitä, että jotain pahaa oli tapahtumassa. Onneksi Hilla istui hänen viressään ja nyhjäsi hänen kättään tynnyttävästi.

Rehtori nousi lavalle korkokengät kopisten ja tarttui mikrofoniin. Vieläkö kuulutettaisiin sisään yksi tylsä laulusitys?

- Ennen kuin aloitetaan todistustenjako, meillä on aivan erityinen ohjelmanumero tiedossa. Tervetuloa, Miira ja Tanja Sieravuori!

Tassu sätkähti. Tästä hänen vaistonsa olivat yrittäneet varoittaa. Mitä äidit täällä tekivät? Tai siis kyllähän kevätjuhlassa olivat monenkin vanhemmat paikalla, mutta eivät he yleensä lavalle ängenneet. Justus kohotteli Tassulle kulmakarvojaan kysyvästi, mutta Tassu vain pudisti päätään merkiksi siitä, että tämä oli hänellekin yllätys.

Äidit astelivat lavalle sädehtien, ja Tanja otti vastaan rehtorin ojentaman mikrofonin. Miira näytti etsivän katseellaan Tassua yleisöstä. Tassu kyyristyi mahdollisimman pieneksi.

- Kiitos, kiitos! Tanja heläytti. Hän viittoili rehtorille, joka painoi salin seinässä olevaa nappulaa. Alkoi kuulua rahinaa, kun pimennysverhot laskeutuivat ikkunoiden eteen.

Auringonvalossa kärvistelleet oppilaat huokaisivat helpotuksesta verhojen laskeuduttua, mutta Tassun kurkkua kuristi. Tästä ei voinut seurata mitään hyvää.

- Monet teistä varmasti tuntevatkin meidän menestystuotteen, It'sMyBloodyPantiesin, Miira sanoi.

Tanja naksautti kaukosäädintä kohti videotykkiä, ja lavan

takaseinälle lävähti valtava kuva äitien suunnittelemista menkkapikkareista. Kirkuvanpunaiset tahrat loistivat valkoista pitsiä vasten. Eri puolilta salia alkoi kuulua tukahdutettua tyrskintää, jota äidit eivät tuntuneet huomaavan.

- Me ollaan kuitenkin saatu miehiltä palautevyöry, että poikien oikeudet on unohtuneet meiltä kokonaan. Meidän perheen oma pikkukundihan on tässä koulussa, ja on pakko myöntää, ettei me ehkä olla huomioitu sitä tarpeeksi, kun IMBP on vienyt meitä viime vuosina palkintotilaisuudesta toiseen. Joten nyt me halutaan lanseerata meidän uusi tuote ihan erityisesti Kullervon kunniaksi.

Tassu nipisteli hädissään käsivarttaan toivoen heräävänsä tästä painajaisesta. Seiskaluokka oli mennyt ihan kohtuullisesti, ja nyt lukuvuosi oli vihdoinkin loppumassa. Miksi äitien piti tulla romuttamaan kaikki Tassun huolella tekemä työ maineensa palauttamiseksi? Ja vielä muistuttaa koko koulua hänen nolosta oikeasta etunimestään? Monet pilkalliset katseet suuntautuivat Tassua kohti. Hilla silitteli hänen kättään ja oli luultavasti koko salissa ainoa, joka näytti hyväntahtoisen innostuneelta äitien sanoista.

- Sun äidit on upeita, hän kuiskutti. - Mulla on IMBP:t jalassa tälläkin hetkellä!

- Kiva, Tassu mutisi synkästi.

- Joten tässä se on! Tanja huudahti ja napsautti jälleen kaukosäätimen nappulaa.

Valkokankaalle heijastui uusi kuva, ja saliin lankesi tyrmistynyt hiljaisuus. Tassulla kesti hetki tajuta, mitä hän katsoi. Seinän kokoisessa mainoskuvassa paistattelivat vaaleansiniset bokserit, joiden etumuksessa oli roisinnäköinen valkeanharmaa läikkä.

- Ei hitto, spermabokserit, Justus kajautti vaikuttuneena.

- It'sMyPrematureEjaculation, Tanja ilmoitti ylpeänä uuden tuotteen nimen.

Epäuskoiset naurunpurskahdukset levisivät ympäri salia.

- Onks toi sun mälli tuolla? Theo kysyi Tassulta parin tuolirivin päästä.

- Nii, saiks ne inspiksen sun likasist alkkareist? Nissilä säesti.

Hirveä häpeän pyörre uhkasi hukuttaa kaiken alleen, mutta nyt ei ollut ajanpysäytyksen aika. Parempi, jos tilanne menisi ohi niin nopeasti kuin mahdollista. Tassu sysäsi kykynsä syrjään ja tyytyi peittämään kasvonsa kaksinkertaiseen facepalmiin.

- Eikä tässä vielä kaikki, Miira otti puheenvuoron ja näytti suorastaan hehkuvan intoa. - Kaupunki on päättänyt hankkia meidän uuden yhteistyötaiteilijan Linnea Langen suunnitteleman IMPE-veistoksen kokoelmiinsa, ja se sijoitetaan tämän koulun aulaan juhlistamaan nuoruuden herkkyyttä ja vitalisuutta!

Tanja naksautti kaukosäädintä. Kuvassa näkyi koulun aula, jonka keskellä bokseiksi muotoillun suihkulähteen etumuksesta roiskui komea spermakaari kohti taivasta.

- Avajaiset pidetään kesäkuun lopussa, ja olette kaikki tervetulleita! hän intoili.

- Ei helvetti, Tassu jupisi. Hän kurottui tönäisemään Justusta. - Mun on pakko päästä pakoon täältä. Et sä vois järkätä jotain reissuu meille sopivasti tohon kohtaan?

Justuksen silmät alkoivat loistaa.

- Pako spermaboksereilta? Hoituu!

Kuppikakkukahvila kasvoi aikuiseksi

Käänteinen sukupolvenvaihdos pannut suosikkikahvilan kara- mellivärit kuriin

New Yorkin suosituimpiin kahviloihin lukeutuva Stay Sweet on saanut remontissa aiempaa hillitymmän ilmeen. Mitä kuppikakkukahvilan riemunkirjavalle sisustukselle on tapahtunut?

Kahvilan perustaja, pilkullisista röhelöesiliinoistaan ja räväköistä lausunnoistaan tunnettu Billy-Joe

Brownstone on nähty viime aikoina huomattavasti aiempaa konservatiivisemmassa asussa, minkä on arveltu enteilleen kahvilakonseptin muutosta.

- Olen luovuttanut ohjat herttaiselle äidilleni, joka vastaa nyt yrityksen pyörittämisestä, Brownstone kertoo beigeä salkkuaan puristaen. - Toivon, että uuden, harmonisemman linjamme myötä kuppikakuilleni löytyy entistäkin laajempi ystäväpiiri. ■

2.

Tassun vatsaa väänsi. Hän koetti keskittyä edessään olevaan pieneen näyttöön ja siinä pyörivään Black Widow -elokuvaan, mutta ei voinut olla säikähtämättä jokaista pientäkin töyssyä. Eihän tässä ole mitään järkeä, Tassu ajatteli. Että me lennetään täällä kymmenien kilometrien korkeudessa johonkin metalliseen säilykepurkkiin sullottuina. Hänen oikealla puolellaan oli pieni pyöreä ikkuna, josta näkyi sinistä taivasta ja pilviä jossain alapuolella. Tassu käänsi katseensa toisella puolellaan istuvaan parhaaseen kaveriinsa. Justus hekkotteli näytöllä pyörivälle Rick and Morty -jaksolle eikä vaikuttanut tippaakaan hermostuneelta.

- Juuhuu, neiti! Justus yhtäkkiä poisti kuulokkeet korvistaan ja pysäytti pientä käytävää heidän ohitseensa puikkelehtivan lentoemännän. - Mä ottaisin yhen triplasuklaa-fudge-smoothien ja sit niitä pieniä leipäsiä, joissa on lohimoussea ja kaviaaria päällä. Jaaaa... tää äänentoisto näissä nappareissa ei ihan skulaa nii voisit tuoda myös kunnan kuulokkeet. Ja sitten sellasen höyhenillä täytetyn niskatyynyn, tää on vähän kova, kiitooooos.

Lentoemäntä tapitti Justusta jähmeä tekohymy kasvoillaan.

- Nuori herra, tämä on Economy class. Meillä ei ole suklaasmoothieita. Välipalatarjoilu on kahden tunnin kuluttua, ja tarjolla on omenasiivuja sekä kuivakakun pala. Nuo teillä jo käytössä olevat kuulokkeet ja niskatyyny kuuluvat palveluihimme.

Justus näytti hämmentyneeltä.

- No siinä tapauksessa mä tuun tarvitsemaan mun puolimatkajalkahieronnan ja laventelihöyrynaamion jo nyt! Justus riisui sukkansa ja ähelsi haisevat jalkansa kömpelösti edessään olevalle tarjotinpöydälle.

- Ikävä kyllä meillä ei ole sellaisia tarjolla, lentoemäntä lausui pudottaen etusormellaan pojan jalat pois kiikkerältä pöydältä ja jatkoi matkaansa käytävällä.

Justus jäi istumaan suu auki ja meinasi selvästi huutaa jotain naisen perään, mutta vilkaisi sitten nopeasti Tassua ja sulki suunsa.

- Hei Justeri, kyl sä voit mennä bisnesluokkaan istumaan, jos haluat. Kyl mä pärjään, Tassu sanoi.

- Ei. Mä lupasin olla mun bron tukena sen ensimmäisellä lentomatalla ja niin mä olen, Justus sanoi ja nosti leukaansa.

- Me molemmat ollaan. Jaakon lempeät silmät kurkistivat Tassun penkin takaa.

Tassu oli iloinen, että Jaakko oli lähtenyt heidän kanssaan matkalle. Äidit eivät varmasti olisi suostuneet päästämään Tassua pelkästään Justuksen kanssa yhtään minnekään. Ei vaikka Kisse odottikin perillä. Jaakkoon äidit luottivat.

- Eikä lentopelossa ole Tassu mitään hävettävää, jatkoi Jaakko. - Mullakin tuli ihan hirveä jännäkakka aamulla kotona, ja voi hyvin olla, että tulee toinen vielä kohta koneen pönttöön.

Tassu hymyili kummisedälleen, jolla oli taito saada Tassu aina tuntemaan, ettei hän ollutkaan niin kummallinen kuin luuli. Kun kone taas hieman töyssähti, tarrasi Tassu vaistomaisesti Justusta käsivarresta kiinni.

- Sori... hän sitten sopersi hämillään irrottaen kätensä.

- No problemo, Justus sanoi ja taputti ystävänsä olkapäätä. - Voi olla, et mäki tarviin kädestäpitelyä sit siellä mesuilla, jos nään vaikka Babes Slaterin livenä!

Tuttu intokiilto palasi Justuksen silmiin, kun hän puhui seksimessuista, joille oli Tassunkin suostutellut mukaan. Tassu epäili, olisiko Justus lähtenyt koko reissulle, jos New Yorkissa ei olisi ollut maailman suurimmat erotiikkamessut. Ihan sama, Tassu ajatteli, kunhan hänellä oli paras ystävänsä vierellään juuri nyt.

Tassu käänsi katseensa kohti ruutua, painoi kuulokkeet takaisin korviinsa ja yritti keskittää huomionsa Scarlett Johanssonin cooleihin tappeluliikkeisiin sen sijaan, että olisi ajatellut kilometrien pudotusta, joka ammitti hänen allaan.

3.

- Oh no, meitsin bägi! Justus säntäsi pelastamaan hillittömän kokoista pakaasia, joka uhkasi lipsahtaa matkatavarahihnalla kunniakierrokselle. Hän kiskoi sen alas hihnalta vaivalloisen näköisesti ja silitteli huolestuneena sen hopeanhoitoisena kiiltävää kylkeä.

- Mitä ruumista sä siellä roudaat? Tassu äimisteli laukun kokoa. - Kai sä tiiät et me tultiin vaan pariks viikoks?

- Täähän on ihan mini, Justus puolustautui. - Mun normilaukku on viel jossain.

Hän tähyili hihnalla lipuvia matkatavaroita hermostuneena.

- Hei, tuol on mun! Tassu kiiruhti sieppaamaan vihreän lentolaukkunsa hihnalta. Heti sen perässä raahautui Jaakon harmaanruskea, nuhjaantunut rinkka, jonka tämä koppasi ilahtuneen näköisenä selkäänsä.

- Ai että pojat kun tästä tulee muistoja mieleen. Oonks mä kertonu koskaan mun ja Miiran interreilistä kesällä yksi-kuus?

- Voi helvetti, jos joku on pölliny sen! Justus manasi jäämättä kuuntelemaan Jaakon nostalgitrippiä.

- Älä ny hikoo, on täs viel muitaki oottamassa kamojaan, Tassu rauhoitteli.

Viimein Justus äkkäsi laukunsa. Tassu ei ollut uskoa silmiään, kun Justus punnersi valtavan, punaisen pakaasin hih-

nalta. Se oli melkein hänen itsensä korkuinen ja kaksi kertaa niin leveä.

- Siis mitä hittoa sä oot ottanu mukaan? hän älähti.

- Pitää olla kato pelit ja vehkeet, Justus selitti hengästyneenä ja muiskautti märän sukon laukkunsa kylkeen.

Jaakko pudisteli päätään niin että sotkuinen poninhäntä heilui.

- Okei, eiköhän mennä, Tassu ehdotti ja painoi lippiksen tiukemmin päähänsä.

Justus puhisi äänekkäästi raahatessaan järkälemäisiä matkailaukkuja perässään. Lentokentän latioilla pyörät vielä rullasivat sutjakasti, mutta Tassu mietti, miten noiden kantamusten kuljettaminen metron liukuportaissa tai ruuhkabussissa mahtaisi luonnistua. Kun he vihdoin pääsivät vilkkaana kuhi-sevaan tuloaulaan, Justus kuitenkin hihkaisi helpottuneena:

- Jes, meikän kyyti!

Tassu luuli ensin kaverinsa vitsailevan, mutta sitten hän tajusi erään mustaan pukuun sonnustautuneen aurinkolasihemmon pitelevän tosiaankin kylttiä, jossa luki "Mr. van der Graaf".

Tassu ja Jaakko seurasivat Justusta ja pukumiestä epäuskoisina ulos, missä kiiltävänmusta limusiini oli parkkeerattu aivan terminaalin ovien eteen. Mies nosti tynesti Justuksen mammuttilaukut tavaratilaan. Sitten hän avasi matkustamon oven.

- Eikä, miten siistiä! Tassu innostui. Hän alkoi jo työntyä autoon Justuksen perässä ja ehti nähdä vilaukselta nahkaverhoillut penkit ja minijääkaapin, kun joku nykäisi hänet takaisin kadulle.

- I'm afraid this ride is only for Mr. van der Graaf. Hotel policy, pukumies ilmoitti jäyhästi ja sulki auton oven. Sitten hän kiersi kuskin puolelle ja asettui ratin taakse.

Justus suristi ikkunan auki ja nojautui ulos juuri, kun limusiinin moottori käynnistyi jyrähtäen.

- Sori tyypit! Nähään!

Ökyauto kaasutti lentokentän edustalta tiehensä, ja Tassu ja Jaakko jäivät pöllämystyneinä tuijottamaan sen perään.

- Kappas kehveliä, Jaakko sanoi. - Mistäs sinne metroon pääsee?

4.

Tassu heitti laukkunsa alapedille. Siitä lennähti ilmaan pölypilvi sekä jokin siivekäs ötökkä.

Jaakko kiipesi ruosteiset tikapuut yläpunkkaan ja katseli sitä hyväksyvästi.

- Tämä kelpaa meikäpojalle.

Tassu ei oikein tiennyt, mitä ajatella. Huoneen seinistä irtotiili tapetinriekaleita ja ne olivat täynnä reikiä. Jotkut rei'istä olivat ihan poratun näköisiä ja silmien korkeudella, ties mistä syystä. Ruskea kokolattiamatto, joka oli ehkä joskus ollut valkoinen, notkui paikoittain Tassun jalkojen alla. Kerrossängyn lisäksi huoneessa oli vain pieni puinen pöytä sekä yksi tuoli, josta puuttui jalka.

- Missä meidän vessa ja suihku on? Tassu kysyi.

- Ah! Jaakko innostui. - Tämä on hostellissa asumisen parhaita puolia.

Jaakko viittoi Tassua seuraamaan itseään ulos huoneesta. He kulkivat läpi olohuoneen, jonka sohvalle istui kaksi rasta-tukkaista miestä, jotka polttivat itsetehdyn näköistä sätkää ojentaen sen aina vuorotellen toisilleen. He puhuivat englantia jännällä aksentilla, ja Tassun oli vaikea saada siitä selvää. Jaakko tervehti heitä iloisesti. Keittiössä taas hääräsi harmaa-

tukkainen naishenkilö, jonka ohuesta huitulamekosta näkyivät läpi hänen alushousunsa. Rintaliivejä naisella ei ollut, se tuli selväksi. Tassu käänsi katseensa lattiaan, sitten kattoon, ihan niin kuin aina kun hän kotona näki jommankumman äideistä astelevan pelkissä pikkareissaan keittiöön tai vessaan. Ei kiitos! Ainoat tissit, jotka hän halusi nähdä livenä, olivat Hillan.

- Tadaa! julisti Jaakko.

Tassu katseli kylpytilaa, jossa oli rivistö lavuaareja toisella seinällä ja rivi suihkuja toisella ja yritti saada kiinni edes jostain "Tadaan" arvoisesta, mutta epäonnistui.

- Että mulla on ollu ikävä kommuuniasumista! Jaakko hehkutti. - Nuorempana kundina reppureissasin paljon ja tutustuin niin mahtaviin ihmisiin juuri tämmöisissä hostelleissa. Mikäs sen kauniimpaa kuin eri-ikäiset ja -taustaiset ihmiset eri puolilta maailmaa nauramassa ja jakamassa tarinoita. Ai että! Onpa kliffaa, että saan vielä kokea semmoista vanhempanakin. Ja just sun kanssa, Tassu.

Jaakko laittoi kädet lanteilleen ja katseli tyytyväisenä ympärilleen. Tassu paineli takaisin heidän omaan huoneeseensa ja tunki suussaan olleen purukumin seinässä juuri hänen sänkynsä kohdalla olevaan reikään.

5.

- Oho. Katos poika, millanen pulla!

Jaakko oli pysähtynyt tuijottamaan kahvilan ikkunassa paistattelevaa jättiläismäistä kuppikakkua. Leivos kohosi vaaleankeltaisine kuorrutuksineen melkein metrin korkeuteen.

- Se taitaa kyl olla muovia, Tassu naurahti ja yritti kiskoa kummisetäänsä eteenpäin ruuhkassa.

- Amerikassa kaikki on isompaa, Jaakko sanoi vakavalla naamalla eikä liikahtanutkaan paikaltaan. Hänen katseensa oli nauliutunut jättimuffinssiin, ja Tassu melkein odotti näkevänsä kuolajojon alkavan valua miehen suupielestä. Jaakon käsi ojentui kohti kahvilan ovenkahvaa kuin hän olisi joutunut jonkin lumouksen valtaan.

- No fine. Mä koodaan Justerille, et se tulee tänne.

Heidän oli ollut tarkoitus tavata Justuksen hotellin kullilla ja mennä ensimmäisen New York -iltansa kunniaksi yhdessä jonnekin syömään. Jaakon pysäyttänyt kuppikakkukahvila sijaitsi vain parin korttelin päässä Justuksen ilmoittamasta osoitteesta, joten se toimi tapaamispaikkana ihan yhtä hyvin. Tassu kaivoi puhelimensa esiin ja alkoi naputtaa viestiä.

Jaakko vetäisi kahvilan oven auki, ja sisältä tulvahti Tassun sieraimiin huumaava tuoksu. Se oli sekoitus voita, sokeria, kahvipapuja ja jotain muuta, mistä Tassu ei ottanut selvää. Kahvilan sisustus sopi tuoksuun: kinuskinväriäinen lattia, vaniljankeltaiset verhot, kermatoffeensävyinen tapetti ja pienet, valkoiset pöydät eriparituoleineen. Ilman täytti hilpeä puheensorina, ja melkein jokainen pöytä näytti olevan varattu.

Tilan keskellä seisoj suuri vitriini, jossa toinen toistaan koristeellisemmat kuppikakut pyörivät lasialustallaan. Ne pullistelivat ulos paperivuoistaan ja näyttivät melkein uhmaavan painovoimaa. Seinällä luki suuren, vaaleanpunaisen sydämen sisällä valokirjaimin ”Stay Sweet”.

Tiskin takana päivysti maitokahvinväriseen esiliinaan sonnustautunut nainen, joka hymyili säteilevästi ja kysyi, mitä heille saisi olla. Tassu tönäisi Jaakkoa, joka edelleen vain tuijotti, tällä kertaa vitriinissä pyöriviä muffinsseja.

- Ömm, cän I häve ö... ö... Jaakko sohi sormellaan kohti vitriiniä.

- Cupcake? nainen auttoi ystävällisesti.

Jaakko nyökytti päätään niin innostuneesti, että poninhäntä heilui.

- Which one? nainen tiedusteli.

Jaakko pohti pitkään ja osoitti sitten suurta kuppikakkua, jonka vaaleanpunaisen kreemikuorrutteen päällä lepäsi kokonainen tuore kirsikka. Nainen kehui valintaa erinomaiseksi ja siirsi muffinssin pienelle, sievälle lautaselle. Sitten hän katsoi kysyvästi Tassua, joka kuitenkin empi. Lentomatkan jäljiltä olo oli edelleen hieman hutera.

Jaakko maksoi ostoksensa ja vei lautasen vapaaseen pöytänsä. Heti istuttuaan hän pureutui muffinssiinsa niin himokkaasti, että kohta kuorrutetta oli hänen nenässäänkin.

- Ahh, New York, New York! Justus oli juuri heilauttanut kahvilan oven auki ja levitti nyt kätensä suurieleisesti kuin olisi saapunut vihdoinkin kotiin. - Eiks oo upee mesta?

Tassu ei ollut varma, tarkoittiko Justeri kahvilaa vai koko kaupunkia, mutta hän ei voinut olla hymyilemättä ystävänsä innostukselle.

- Ohan tää. Jaakko ainaki on ihan fiilareissa!

Vain muutaman haukkauksen jälkeen Jaakon käsissä oli enää tyhjä, sydänkuviainen paperivuoka, ja senkin hän kaapi puhtaaksi. Autuas ilme miehen kasvoilla kertoi, että leivos oli vastannut odotuksia.

- Kyl ne jenkit jotain osaa, hän huokaisi.

- Toivottavasti säki saat välillä pesää, Justus sanoi istahtaessaan pöytään Jaakkoa vastapäätä. - Toi orgastinen ilme pukee sua.

Jaakko naurahti hermostuneesti ja pyyhki suupieliään.

- No kun ei Kanniston leipomosta vaan tämmösiä löydy, hän puolustautui ja kääntyi jälleen mittailemaan kuppi-

kakkutarjontaa katseellaan. – Pitäisköhän ottaa saman tien toinen?

Juuri silloin kahvilan takahuoneesta pelmahti salin puolelle punaposkinen ja pyylevä, kiharatukkainen täti, jonka koko olemus tuntui huokuvan lempeää hyväntahtoisuutta. Hän puisteli jauhoista esiliinaansa kotoisasti ja hymyili kahvilan asiakkaille kuin lastenlastensa herkuttelua katseleva isoäiti. Kohta hän kuljeskeli pöytien välissä, otti rakastettavasti hymyillen vastaan suitsutusta kuppikakuistaan, kommentoi milloin kenenkin leivosvalintaa, taputti jotakuta tuttavallisesti poskelle ja nauroi vähän väliä hersyvästi. Tiskin takana seisova nainen oli pelkkä rivitarjoilija, kun taas tämä täti oli selvästi kahvilan sydän.

Muffinssimamman sädehtivä katse osui Tassuun, Justukseen ja Jaakkoon, ja hän näytti leikkisän kauhistuneelta nähdessään ainoastaan yhden tyhjän paperivuoan heidän pöydässään.

– My goodness, where are your cupcakes? hän huudahti.

Tassu yritti änkyttää jotain vastaukseksi, kun täti taapersi lähemmäksi.

– First time in New York? hän tiedusteli sydämellisesti.

Tassu myönsi, että he olivat kaupungissa vasta ensimmäistä päivää. Siitäpä täti innostuikin ja vaati saada tarjota heille kuppikakut tervetuliaisiksi. Hän heilautti kättään huolettomasti tiskin takana seisovalle naiselle, ja tämä kiihkutti pöytään kolme muffinssia, joissa kaikissa oli erivärinen kuorrutus.

Jaako riemastui ilmaisesta lisäleivoksesta ja nappasi pistaasimuffinssin. Justuskin pysytteli hiljaa siitä, että oli itse asiassa käynyt Nykissä ennenkin, ja tarttui muhkeaan suklaakuppikakuun siekailematta. Täti jäi myhäillen katsomaan, miten leivokset katosivat parempiin suihin.

Tassulle oli jäänyt valkoisella tuorejuustokuorrutteella

päällystetty vadelmamuffinssi. Se näytti vastustamattoman herkulliselta ja tuoksuikin ihanalta. Hän haukkasi siitä palan tädin odottavan katseen alla. Se oli kuohkea ja kostea ja täynnä makua, ja huomaamattaan hän oli pistellyt sen poskeensa viimeistä murua myöten.

Täti nipisti Tassua leikkisästi nähdessään tämän ilmeen. Hän hymyili kuin salaliittolaisille ja supatti, että jos he onnistuisivat arvaamaan oikein hänen nimensä, he saisivat vielä toiset muffinssit kaupan päälle.

- Seven letters, begins with a B!

Naapuripöydän satavuotiaalta näyttävä herra oli selvästi höristänyt korviaan ja kurottui nyt kuiskaamaan, että kannattaisi ostaa vokaali A.

- B-banana? Jaakko ehdotti epävarmasti.

- No, silly! täti nauroi.

- Barbara? Justus virnisti.

- Clever boy! Cupcakes for all! Nainen pyyhälsi tiskin taakse hoitamaan muffinssitarjoilua.

- Mä ajattelin vaa Barbara Booberssonia, Justus selitti viimeisiä muffinssimuruja paperista nuollen. - Tää oli iha törkeän hyvä.

- Mitä mä sanoin! Jaakko intoili.

- Mä haluan kyl seuraavaks jotain oikeeta ruokaa, Tassu sanoi. Leivos ei ollut varsinaisesti auttanut lennon jättämään ellotukseen.

- Uu-uu, mennään Don's Dineriin! Aina kun ollaan Nykissä me käydään faijan kaa siellä vetämässä burgeriöverit. Se on ihan tossa parin kulman takana, Justus ehdotti ja pomppasi tuolistaan.

- Käy mulle, Tassu vastasi ilahtuneena.

- Mä tuun kyl hakemaan täältä jälkkärin joka päivä, Jaakko julisti. - Mikäs tän paikan nimi olikaan? Hän vilkuili ympärilleen, kunnes äkkäsi seinätekstin "Stay Sweet".

Tiskin takana seisova Barbara hymyili herttaisesti erottaesaan kahvilan nimen Jaakon suomenkielisen puheen seasta.

- Glad you liked it, hän sanoi ja vinkkasi silmää.

6.

Seuraavana aamuna Tassu ja Jaakko seisoivat kadulla ja tuijottivat jättimäistä palatsia edessään. Punainen matto alkoi siitä, missä he nyt seisoivat, ja jatkui aina suurten lasiovien luokse. Kaksimetriset kotkapatsaat oli asetettu sisäänkäynnin sivustoille tähtilippuja liehuttavien salkojen viereen. Tummanpunaisen markiisin yllä rakennus kohosi jylhänä ja kultaisena aina vain korkeammalle. Oven molemmin puolin seisoivat vakavan näköinen mies, jolla oli aurinkolasit sekä musta puku ja kädet puuskassa rinnan päällä.

- Voi Kroisoksen kolikot! puuskahti Jaakko ja katsoi Tassua outo huoli katseessaan. - Tämmöseen pytinkiinkö se poika on nyt sitten itsensä asuttanut?

Tassu ei ollut yhtään ihmeissään. Stump Tower oli tyyppilistä Justusta. Hän astui empien punaiselle matolle ja lähti kohti lasiovia Jaakko kintereillään. Tuntui kuin kultaiset kotkat olisivat arvostelleet hänen jokaista askeltaan. Ovella toinen turvamiehistä pysäytti hänet.

- Are you here to see someone? agentin näköinen mies kysyi ja katsoi Tassua päästä varpaisiin.

- Yes. My friend is staying here, Tassu kakaisi ulos ja onnitteli itseään hienosti toteutetusta lauseesta paineen alla.

- And you? Mies osoitti nyt kysymyksensä Jaakolle ja irvisti hieman.

- Jees wii bouth our frend us tugethör, sopersi Jaakko punaisena ja tuijotti kärjistä kuluneita lenkkareitaan.

Tassu ihmetteli, mikä Jaakolle oli tullut. Yleensä hän oli niin rento ja jutteli kenen tahansa kanssa. Turvamies kuiskasi jotain korvastaan roikkuvan kuulokkeen mikrofoniin ja viittoi heidät astumaan sisälle. Lasiovien toisella puolella aukeni julmetun pramea aula, jonka keskellä kohosivat lasiset kierreportaat kultaisella kaiteella. Aulan toisessa päässä välkehtivät kultaiset hissit, ja niiden vieressä oli vastaanottotiski. Tiskin takaa heitä vastaan kipitti hätäisen näköinen mies, jolla oli punainen rusetti kaulassa ja aivan liikaa hiusgeeliä.

- Excuse me, what is your business here? mies kysyi.

- We are here to see our friend, Tassu toisti.

- Ohnonono, I'm sure you're mistaken. The Budget Bungalow is a couple of blocks away. I'll be happy to show you, mies kujersi ja osoitti takaisin ovia päin.

- Nou! Our friend here is your friend, Jaakko sanoi astuen esiin Tassun takaa uhmakkaan näköisenä.

Rusettimies puri huultaan katsellessaan Jaakon vakosamettihousuja ja kauhtunutta laamapaitaa.

- I'm sure you are, sir, mies sanoi alentuvaan äänensävyyn, - but we have a dress code. We have a lot of very important clientele here: politicians, celebrities...

Mies jatkoi ylpeänä luetteloaan, ja Tassu näki Jaakon kasvojen punan tummenevan.

- Ai dontt keer! Jaakko kajautti. - Piipöl is piipöl. All is importante. Beibisitter, roska... äh, trash män, siwa's kassa...

Rusettimiehen kärsivällisyys loppui. Hän otti Jaakkoa käsivarresta kiinni ja alkoi ohjata tätä kohti ovea.

- Nou tats! Nou veri mats indiid! Jaakko riuhtoi itsensä irti miehen otteesta.

Bing! Silloin hissien kello soi ja kultaiset ovet avautuivat. Ulos astui Justus, jolla oli päällään valkoinen kylpytakki sekä kultaiset tohvelit. Hänen tukkansa oli märkä ja hän näytti kirjaimellisesti höyryävän. Kädessään hänellä oli suklaapirtelö.

Punaliivinen poika seurasi Justuksen kannoilla ja piteli käsisään kultaista tarjotinta.

- Kullis! Justeri huudahti bongatessaan parhaan ystävänsä ja käppäili rennoin askelin heidän luokseen. - Ahhh, heavenly steam bath, Tim, thank you, Justus sanoi liivipojalle, imaisi pirtelöstä ja asetti sen tarjottimelle.

- No? Mitäs diggaatte? Justus levitteli käsiään ja esitteli hotellin aulaa kuin omaa huonettaan.

- Hieno on, Tassu sanoi.

- Sir Jystyré, do you know these people? rusettimies kysyi Justukselta.

- Of course! They are my guests, Justus ilmoitti. Mies valahti valkoiseksi ja kumarsi hämillään Tassulle.

Tassu etsi katseellaan Jaakkoa, joka ei ollutkaan enää hänen vierellään, vaan seisoi nyt kierreportaiden alapuolella ja katseli suu ammollaan niitä laskeutuvaa naista. Naisella oli kireät beiget housut ja löysä pusero, jonka ylimmät napit olivat auki. Hänen tumma ihonsa hehkui, ja lyhyet hiukset muodostivat elegantteja kiehkuroita hänen otsaansa ja poskiaan vasten.

- Holy Halle Berry hotness! huokaisi Justus, joka oli myös siirtänyt katseensa mysteerinaiseen.

Nainen oli kieltämättä näyttävä ilmestys. Portaiden alapäähän saavuttuaan hän vilkaisi Jaakkoa kohti, ja Tassu olisi voinut vanhoa, että näki miehen jalkojen tutisevan. Koko aulan energia muuttui naisen myötä, ja kun hän asteli pitkin ja keinuvin askelin aulan poikki ravintolan suuntaan, kaikkien katseet seurasivat.

- Äbägääbämä, sopersi Jaakko, kun Tassu kysyi häneltä, halusiko hän tulla katsomaan Justuksen huonetta vai lähitisikö omille asioilleen. Sitten Jaakko pudisti päätään, kuin karkottaakseen jonkun ajatuksen mielestään. - En mä taida. Ajattelin mennä museokierrokselle.

- Okei, Tassu sanoi ja katseli, kun Jaakko laahusti ulos lasiovista.

7.

- Ei tää voi olla sun huone! Tassu älähti.

- No sitä mäki sanoin, Justus vastasi. - Fajal oli aiemmin tääl puolen kerroksen kokonen vakkarisviitti, mut sen jälkeen kun ne sen sijotusbisnekset meni puihin, on ollu pakko tyytyä tällaseen beisikkiin.

- Siis tääkö on susta beisik?

Justuksen isän tuntien Tassu oli kyllä odottanut hienoa huonetta, mutta tämä oli paremminkin huoneisto. Oleskelutilaa hallitsi upottavan näköinen sohva, ja seinälle sitä vastapäätä oli kiinnitetty järjettömän kokoinen laajakuvatelkkari. Erillisessä makuuhuoneessa oli niin leveä vuode, että sen olisi luullut olevan tarkoitettu viidelle. Vuoteen vierestä avautuivat pariovet suurelle parvekkeelle, jolta oli huimaava näkymä New Yorkin kattojen ylle. Tassu kurkisti myös kylpyhuoneeseen. Poreammeessa olisi mahtunut pesemään norsun.

- Ei ne bisnekset nyt ihan puihin oo selvästi menneet.

- No joo, kai jotain oli viel jemmassa, kun meiän talookaan ei jouduttu myymään. Mut hei, nyt asiaan! Justus kaivoi läppärinsä esiin ja nosti kannen. - Meiän pitää suunnitella festariohjelma huomiseks!

Tassu istuutui kiltisti sohvalle ystävänsä viereen.

- Siis tää on niin epic, Justus hehkutti. - Horny Hollister pitää heti huomenna oman workshopin, "How to stay hard for hours". Mun pitää ilmottautuu tonne.

Tassu ei olisi halunnut latistaa Justuksen intoa, mutta pakkohan hänen oli kysyä.